

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 1 - 1973 - 65. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

NYTÅR

*En Viser der standser, en Klokke der slaar,
og evigt forstummet er atter et Aar,
blæst hen i Mørket og borte.
– Din Vagt er omme, din Vandring endt.
Nu er vort blik mod det kommende vendt,
der venter bag Morgenens Porte.*

*Vi dømmes dig ej. Vi vil prøve os selv,
mens Stjernerne staar paa det natlige Hvælv
over skønne Forhaabningers Grave.
Du evige Gud, som bag Stjernerne bor,
du gav os et hjem på en gavmild Jord.
Kun ringe vi skøtted den Gave.*

*Vi kommer fra Barnets og Fredens Fest;
men Fred har vi gjort til en hjemløs Gæst
og Barnet har vi bedraget.
Nu svøber Mørket sig om en Jord,
hvor Hadet hujer og Frygten bor
og Moderens Smil er forjaget.*

*Saa beder vi, Herre, vor Nytaarsbøn.
Den stiger mod Hjerternes Hjerte i Løn
fra hele den ventende Verden:
O, Herre, bered os til værdigt og trygt
at møde den kommende Tid uden Frygt
og fri os fra Had og Forhærden.*

*Vor Frelser og Broder, ræk os din Haand
og led vor Vej ved din hellige Aand;
da ledes fuldtrygt vor Færd.
Da læger som Brødre vi Fjendens Saar,
da kommer et nyt, et Forjættelsens Aar
til hele vor ventende Verden.*

Mads Nielsen.

Det kunne lyde som en vejrmelding fra meteorologisk institut, men det har desværre intet med frostvejr at gøre.

Det betyder kort og godt, at vi mangler 3 – tre – højskoleelever på holdet, der begyndte 7. januar, for at opfylde ministeriets krav om 18 årselever i gennemsnit af de 3 sidste finansår.

Personlig mener jeg, at vi her fra skolen har gjort, hvad vi kunne. Har fremført det nødvendige i at få flere højskoleelever. Har sagt det ved elevmøder, elevfester, repræsentantmøde, annonceret osv., uden at det har virket efter hensigten.

Vi har haft en lille fremgang i disse år, men det var ikke nok. Iøvrigt er det vistnok de færreste skoler, der har haft fremgang.

Nu har vi sendt ministeriet et brev og bedt om dispensation.

VÆRELSER

står klar nu til februar, så det kunne jo nåes endnu. Tænk om de blev beboet – så var alt vel.

Vi har plads pr. 1. februar.

MEDGANG - MODGANG

Vi glæder os over, at højskoleholdet januar-maj blev på 20 elever, og det ser igen ud til, at det vil blive et »godt hold«. Vi har budt dem velkommen, og arbejdsdagen er i fuld gang.

Men vi har oplevet noget nyt.

Vi modtog ikke mindre end 6 – seks – afbud til dette hold. Det var lige ved at give modløshed. 2 blev mod forventning optaget på de uddannelser, de først var lovet efter sommerferien. 2 blev forhindret af sygdom hos familie og i deres gamle plads. Een fik efter lang arbejdsløshed plads ved sit fag 5. januar, og een mødte slet ikke op.

Tænke sig – var de halve af disse kommet, behøvede jeg ikke at have skrevet ovennævnte.

Tbs. M.

Holland 1972

Hvor skulle turen gå hen denne gang? Vi havde besluttet os til at tage til Holland med eleverne i september måned. Vi mente det ville give et godt sammenhold for resten af skoleåret, og det håber vi også, det gør. Vi kørte fra skolen en meget tidlig morgen kl. 6,00, og turen gik ned gennem Jylland. Vi skulle passere grænsen så hurtigt som muligt, da vi havde en lang dag for os. Vi skulle køre ca. 750 km den første dag, da vi skulle helt til Arnhem. Vi kom frem uden større forsinkelser og faldt over aftensmaden med glubende appetit. Der var ikke besvær med at falde i søvn. Det var faktisk det eneste, vi havde længtes efter de sidste mange timer. Fra Arnhem kørte vi ud og så krigskirkegården ved Oosterbeek. Det var en meget stor oplevelse. Vi var der netop den 27. september, datoen for et af de store slag ved Arnhem i 1944. Der var mange mennesker, der ville mindes dette forfærdelige slag, hvor mennesker blev skudt ned, mens de hang i faldskærmene. Helt forsvars-løse, uden en chance for at overleve, blev tusinder af mennesker dræbt i den fortvivlede kamp for at befri Holland fra overmagten, Tyskland.

Vi var i Rotterdam, hvor vi besøgte den danske kirke. Sømandspræsten, E. Petersen, viste os rundt på den store havn. Stedkendte mennesker kan naturligvis dykke ned på de steder, der gør det største indtryk på turister. Vi så mange spændende ting, som vi ellers var afskåret fra at se. Vi var i Europamasten, i Fredspaladset i Haag, i Kinderdijk, hvor vi så en af de kendte gamle møl-

ler. Turen var i det hele taget så mættet med oplevelser, så det tager lang tid, inden man får det hele stablet rigtigt i hjerneki-sten.

Rijksmuseet i Amsterdam var nok ikke den store oplevelse for alle eleverne. Der er desværre ikke mange, der har lært at se kunst, for det er virkelig noget, man skal lære. Jo mere man ved, des mere får man ud af en kunstudstilling, og det er egentlig uret-færdigt, for man kunne godt ønske, at ele-ver på 14-16 år ville prøve at sætte sig ned og virkelig betragte de store gamle kunstnere, og ikke bare løbe forbi og ud til iskiosken. Kanalrundfart, besøg på diamant-sliberi hørte også med til oplevelserne i Amsterdam. En gammel, verdenskendt by, som man nyder at gå rundt i. Man mærker den internationale stemning når man går på strøget, man ser de mange forskellige på-klædninger, hører de mange forskellige sprog, og hører hippier synge på torvet foran kongeslottet på Dam. Hvad synger de om? De synger om den Jesus, de har lært at kende som den eneste frelser, som den eneste, der kan redde verden for undergang. Ham synger de om på et af verdens mest befærdede steder. Og så går vi herhjemme og putter ham under stolen, så vi ikke risikerer, at andre vil grine ad ham. Ja, vi har meget at lære, frimodighed, eller måske snarere den sande glæde!

Turen gav et helhedsindtryk som sådanne ture altid gør. Det er ikke let at være turist i Holland. Det er et voksent land, som kræver noget af turisterne. Man kan ikke bare gå gennem det hele uden at bruge evnen til at tænke, og derfor er det svært for unge mennesker at få den helt store oplevelse ud af det. Så længe en iskiosk er mere seværdig end et billede af Rembrandt, så længe man

---

Vil du civilisere et menneske, så begynd med dets bedstemor.

Victor Hugo
(1802-85).

hellere vil sidde i bussen og klemme pigen i hånden, end man vil ud og nyde den fantastiske udsigt fra tårnet over Afslutdijk, så er man ikke voksen nok til at besøge Holland, for det kræver en hel del af deltagerne, og det blev jeg noget skuffet over, at man ikke var indstillet på til en sådan tur.

Formålet med turen var, at vi ville skabe et godt sammenhold mellem eleverne, og det formåede vi. Der var enkelte, der fik et godt

sammenhold med helt op til tre eller fire forskellige i løbet af denne uge. Også en skuffelse for vi ledere. Og måske et lille hjertesuk. Taknemmelighed er gratis. Der kræves ikke ret meget. Unge mennesker er krævende, men ikke takkende. Jeg tror den ældste del af deltagerne fik en stor oplevelse ud af det, og desværre fik den yngste del måske for lidt ud af den, men erfaring får man altid.

F. A. L.

Fra Amsterdam til Wien

Da jeg for nogle år siden var i Amsterdam, mødte jeg en ung mand, der senere endte i Wien.

Han var uddannet præst, men var af flere årsager udstødt af den katolske kirke. Om dagen ernærede han sig som reklametegner i et superfirma, men om natten gik han rundt i narkomiljøerne for at være noget for de, der havde brug for et menneske – eller for at være præst. Som han selv udtrykte det: – om dagen narrer jeg mennesker for at tjene penge, om natten forsøger jeg at hjælpe de, der virkelig er narret. Ja, jeg er en hykler – en Judas. Hvem har egentlig i dybden forstået, hvad der ligger i, at man ikke er Vorherre og kun et menneske? Hvem har egentlig forstået, at det er umuligt ikke at svigte på nogle punkter, hvis man ikke ønsker at svigte på det punkt, hvor livet afgøres. Synd opfattes som katastrofer. Jamen, det er den også. Men det værste er, at man mister smilet, når man selv falder i den. Og når smilet går ud, så går forargelsen ind. Og så er man død i dobbelt forstand. Hvis jeg

smiler ved en begravelse eller en anden uudholdelig situation, så er jeg straks en forbryder. Men jeg smiler netop ikke af mangel på respekt, men på grund af respekt. Kulturen er et system af domme, hvorpå menneskene bygger deres liv, men undersøger vi disse domme, så vil vi opdage, at det er meget sjældent, at kærligheden spirer i dem.

Og så: – jeg synes mange gange, at den kultur, vi har bygget op, er skabt for at retfærdiggøre, at vi ikke magter kærligheden.

Jeg kom med denne »præst« rundt i Amsterdams underverden – hashmiljøer, narkomiljøer og mange andre miljøer. Han var kendt alle vegne. »Davs præst«, sagde man, hvis man da ellers kunne sige noget.

Og der var mange, der græd ud ved hans bryst i løbet af aftenen.

Der var blandt andet den berømte kunstner, der nu var ødelagt. Han ville tegne et landskab til mig, men da der var gået en time, havde han kun fået lavet et kluntet ettal på et stykke avispapir. Han sagde uafbrudt: mine fingre bliver til liljekonvaller eller også flyver de væk som gribbe.

Viljen var blokeret indefra, og han var i hænderne på noget, der kom inde fra ham selv, men som han ikke længere havde mu-

---

Ingen, som kan læse, er god til at rydde op i et pulterkammer.

Saturday Evening Post.

lighed for at styre. Han var på vej mod døden.

Narkodøden.

Men her er en oplevelse:

Midt i et stort rum med afskallet tapet og slidt bræddegulv + støv og støv og spindelvæv i dyngervis var der tændt et bål. Rundt omkring sad mere eller mindre bedøvede personer, nogle hjælpeløst famlende, nogle klynkende, nogle gestikulerede næsten vildt, som om de forsvarede sig mod noget, og nogle sad stille og roligt med hinanden i hænderne, men med øjne, der ligesom var groet fast i noget.

Hvad laver de? – spurgte jeg.

De brænder slanger.

Hvilke slanger?

De, der kommer inde fra dem selv. De mener, at ethvert menneske er fyldt med slanger, der spiser glæden og dermed hindrer den i at komme ud, hvor den hører hjemme. At leve er for dem at mærke glæden strømme ud og trænge ind i andre, så de kun ønsker at gøre hinanden godt. Når de brænder et bål af, så mener de, at de narrer slangerne inde i dem til at tro, at det er glæde, der lyser, og slangerne vil så kravle ud af dem og ind i bålet, hvor de vil brænde op. Det er ganske enkelt, de forsøger på at rense sig.

Hvad laver du? – spurgte jeg én, der uafbrudt kredsedde om bålet, men som så ud til ikke at være så påvirket som de andre. Jeg spurgte ham tre gange, men han kunne ikke svare, kun åbne og lukke munden uafbrudt.

Hvad laver han?

Han forsøger at fange sin sjæl.

Hvad vil det sige?

De mener, at man kun kan finde sin sjæl ved at være i en indre tilstand, der går så langt ud over dem selv, at de selv forsvinder og sammen bliver en enhed. Han kan ikke rigtig nå ind i denne tilstand, hvor han bliver væk og bliver ét med den enhed, de andre befinder sig i.

Ovre i en krog lå der et menneske, kun iført underbukser, med en sprøjte i hånden. Han forsøgte gentagne gange at stikke sprøjten ind i huden, men han rystede så stærkt på hånden, at han ikke kunne ramme. Det virkede næsten komisk. Da jeg kikkede nærmere på ham, så jeg, at huden på ham nærmest var boblet. I hovedet lignede han en vandmand. Det var ikke komisk.

Hvad skal vi gøre? – spurgte jeg.

Vi kan ingenting gøre. Vi kan sætte os ned og vente på, at han skal dø, intet andet, men der kan gå lang tid endnu. Når han dør, kan vi sørge for, at han bliver begravet.

Hvad med hans familie?

Jeg har talt med dem for nogle uger siden. Men de kan ikke tage imod ham, ikke engang som død. Han er helt alene. Han har kun sprøjten at elske. Han sagde engang til mig, at den største oplevelse, han havde haft, var, da han opdagede, at et smil eller en latter ikke gjorde ondt. Spørgsmålet er, om vi ikke er snævret så meget ind, at vi uden at vide det lærer andre, at det gør ondt at smile.

Vi gik videre. Inde i mig var der angst og raseri. Min ven må have opdaget det, for han slog mig på skulderen uden at sige noget. Jeg var i godt selskab, trods alt. Jeg vidste nu, hvorfor han gik rundt i denne virkelighed – og kunne holde til det. Han holdt uendeligt meget af mennesker. Jeg forstod, at når mennesker i stedet for at leve sammen deler op i gode og onde, så er det, fordi det er så svært at elske.

Vi kom ind i et mindre rum. Der sad 10 nøgne mennesker, kvinder og mænd, mellem 20 og 30 år, i en rundkreds omkring

Fortsættes side 8

Når en mand beslutter at gifte sig, kan det godt blive den sidste beslutning, han får lov at tage.

Amerikansk.

Højskoleklassen

10. klasse

9. a kl.

9. b kl.

8. klasse

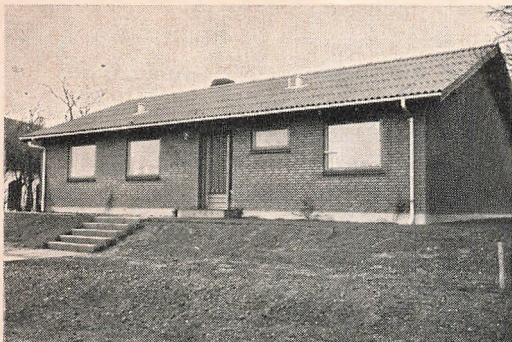

Køkkenet

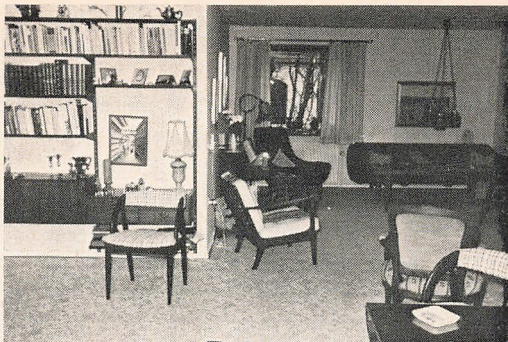
Højskoleklassen januar-maj 1973

Anders Kr. Andersen, Hanstholm.
Bodil Andersen, Holstebro.

Lene M. Andersen, Skivum.
Jean Arentsen, Snejstrup.
Ulla Cedergren Bech, Grønbjerg.
Poul Erik Christensen, Ringkøbing.
Per Klogborg Clemmensen, Borbjerg.
Lisbeth Hedegård, Elsted.

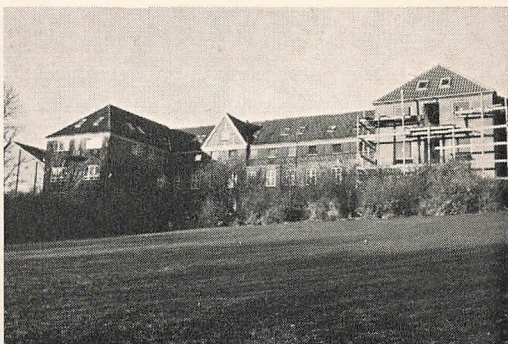
Jeppes hus

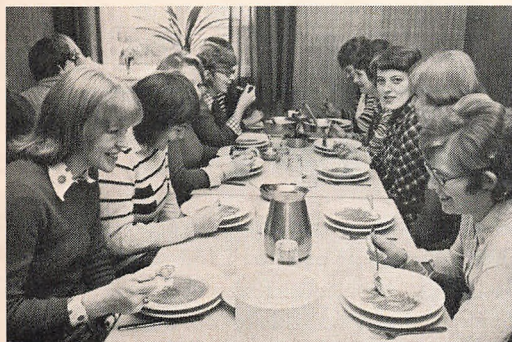
Jeppes stue

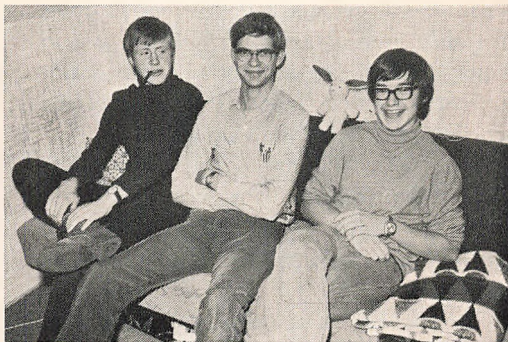
Lærerforsamling

Et kik

Højskolebord

3 højskolevenner

Kirsten Høgholm, Bedsted.
Gerda M. Jacobsen, Skive.
Anny Jensen, Vridsted.
Vera Kyndesgård, Harboøre.
Mads Nøjbjerg, Bostrup.
Allan Olesen, Bedsted.

Anette Overgård, Øby.
Lene Nørbjerg Rasmussen, Grurup.
Lis Rasmussen, Blommenslyst.
Erling Handbjerg Svendsen, Vejrumbro.
Birgith Thøgersen, Tødsø.

tre alterlys. De sad også med hinanden i hænderne.

Hvad laver de?

De oplever fred. De sidder og sender hilsener ud til alle mennesker på jorden. Kan du se, at de sidder i regnbueform. De bygger broer mellem alting, mellem dyr og mennesker, mellem sommerfugle og slanger, mellem døde ting og himmellandskaber, mellem alting. De er fyldt med strømme af billeder, der forener alting. De er midt inde i skønheden, hvor alle er glade.

Hvad med at få ham derinde – herind? spurgte jeg.

Nej, det går ikke. De kan tro, at han er død. Og så begynder de måske at lege med ham – som en kat leger med en mus. Måske finder de på, at de må ofre ét af hans øjne. De kan godt finde på det, der er værre for at slå døden ud af ham. Jeg har engang set dem lege »far og mor og børn« med én, der virkelig var død.

Senere sagde han: når stoffet trænger ind, så synker de ind i en indre verden af oplevelser, måske ind i en lykkeberusende følelse af forening med alting eller måske ind i et mareridt, der slår kroppen med krampe, men altid ind i strømme af billeder, som vi engang imellem får et glimt af i vore drømme, samtidig forsvinder forbindelsen med den ydre virkelighed fuldstændigt.

Da vi kom ud derindefra, forstod jeg, hvorfor Amsterdams kanaler er fyldt med selvmordere. Jeg forstod, at virkeligheden kan blive så stærk, at man flygter ud i en kanal.

Udenfor stod en mand på ca. 55 år. Han så på mig uden at se mig. Langt inde i øjnene på ham sad der døde klumper af skrigende afmagt. Han forsøgte at række hænderne ud.

Så lavede han i bukserne.

Vi hjalp ham. Mens vi forsøgte at ordne bukserne, sad han og legede med sine seler som et barn, der leger med byggeklodser. Han opdagede slet ikke, hvad vi gjorde.

Min ven sagde: han er 23 år.

Nogle uger efter rejste jeg hjem til Danmark med mange oplevelser af den art. For to måneder siden, i 1972, kom meddelelsen, at min ven var blevet myrdet i Wien.

I den by, der altid forbindes med skønne valsetoner.

Han blev trukket op af Donau med et skæbnsvangert slag i baghovedet. Hvorfor? Ja, hvorfor? Jeg ved bare, at han er død, men da han levede, holdt han så meget af mennesker, at han blev draget ind i de mørkeste kroge af tilværelsen, hvor han sjæleligt set blev slået ned den ene gang efter den anden uden nogensinde at blive slået ud. Han rejste sig op igen og holdt mange i hånden, når de døde, eller når deres skrig gik i baglås af angst for de krokodiller, de følte komme ud af deres mund.

Døden har sikkert heller ikke slået ham ud.

Det var ham, der sagde:

Når vi arbejder, så respekterer Gud os, men når vi synger, så elsker han os.

Jeg tænker meget på det sted, hvor Job siger: – Se, jeg er ringe, hvad skal jeg svare? Jeg lægger min hånd på min mund.

Arne R.

Nytår 1973

I de hektiske dage i december, da Mogensen havde travlt med at passe på håndværkerne, ja, da hændte der altså det, at vor julehilsen til bladets læsere forvildede sig ned i en forkert skuffe. Der blev den så til dags dato 10.1.1973. Mogensen har bedt undskylde, jeg har tilgivet, nu får I en nytårshilsen i stedet – således bør det være.

Nu har vi så sagt farvel til det gamle år 1972, samtidig bød vi velkommen til det nye år 1973, og har så småt taget hul på det.

Det er faldet mig ind at filosofere over,

hvad vi så skal bruge det nye år til. Jeg kan tænke mig, at der er mange af os, der har en masse gode planer for 1973. Jeg vil have lavet en ny trappe, der skal også bygges et nyt drivhus i haven, det er så dejligt med hjemmeavlede tomater og agurker, vi skal have malet en hel masse i ferien, vi skal på en lang og spændende campingtur. Jo, vi skal nok vide at nyde livet det bedste vi har lært, det er jo det, vi har det til.

Når man sådan ransager sig selv, så kan det undre, at man begynder med de små ting, det er jo dog så inderligt ligegyldigt, om tomaterne er af egen avl, eller de er købt.

I det nye år blev vi medlemmer af de europæiske fællesskaber, eller måske er det: de rige landes club til privilegiernes bevarelse.

I det nye år skal vi tage stilling til en ny abortlov. Jeg har lige læst, hvad Kaj Munk skrev om det emne i Jylland-Posten 31.5. 1936. Det er mere reaktionært end Kristeligt Folkepartis forslag 1973. Tænk engang, han lægger ansvaret for menneskets handlinger på mennesket selv.

Her på skrivebordet ligger også en anden ikke ligegyldig ting: Forslag til lov om folkeskolen. Det er en tør én at komme igennem. Eleverne kan fritages for undervisning i kristendomskundskab, men ikke for seksualoplysning. Hvad mon menneskerettighedsdomstolen i Strassbourg vil sige til det. Det er jo spændende, men jeg synes faktisk, det er nok så væsentligt, hvad du og jeg vil sige til det. Men vi siger måske ingenting, for vi har travlt med at hygge kartofler. Nå, ja, så er der jo massemedierne. Lørdag aften skulle vi se en underholdningsudsendelse i TV med Aage Stentoft og Stig Lommer. Det er ikke, fordi jeg er snerpet, men hvorfor skulle der bruges 15 grove kraftudtryk (jeg talte dem) i en underholdning kl. 20,00–20,40 en lørdag aften, er det dansk standard?

Det er muligt, det er lidt hyklerisk, men

mit nytårsønske skal altså være: forureningsbekæmpelse på det åndelige plan. I et interview i TV blev forureningsminister Jens Kampmann spurgt, hvorfor man netop nu skulle gøre noget ved forureningen (den materielle), for problemet havde jo været der i mange år? Fordi det er blevet et folkekrav.

»Det kan ikke nytte noget, for de regerer hen over hovedet på os«, siger mange. Ja, naturligvis kan vi ikke alle få vor vilje, men et folkekrav, det tør ingen folkevalgt negligere.

Mit nytårsønske for os alle: at vi vil kæmpe med åben pande for en renere luft på det åndelige plan, en værdig kamp for højskolefolk.

Godt nyt år.

Familien Vestergaard.

GLIMT

- eller siden sidst

December måned kom som sædvanlig til at stå i juletravlhedens tegn, men det gør intet – nærmere det modsatte.

Nissefest arrangeret af familien Juhl. Aftensmaden indtages i fællesklassen. Stole og borde er sat udenfor. Julelys står i en stor cirkel på gulvet. Indgangstegn er en nissehue. Der serveres risengrød og saftvand – alt det man kan spise – og lidt til – åh, hvor det smager.

Julepynt klippes dernæst i spisesalen, alt medens skønne julesange og hymner stille fylder rummet. Jo, hyggen er ved at brede sig.

Klejner blev serveret til kaffen – de hører jo også med til »at forberede julen«.

Luciaoptrin i klassen blev en stor oplevelse. Ikke bare piger med lys, men vel ligeså meget den alvor, der lå bag ideen med oplæsningen

af skriftord ved antændningen af hvert enkelt lys.

Juleindkøbstur blev arrangeret til Holstebro en eftermiddag, og turen sluttede i biografen, hvor vi så »Nøddebo Præstegård«.

Forældredagen for højskoleholdet blev også en festaften. En god stemning, glade og fornøjelige mennesker, og en helt ustyrlig episode fra et alderdomshjem 50 år frem i tiden. Hvem mødtes der? Det gjorde elever fra efterårskursus 1972. Såvel elever som lærerstab måtte lægge navn og rygte til visse kendsgerninger.

Julefesten lignede vel andre års – skema-mæssigt, men i år var det igen andre ting, der var med.

Julelysene strålede som andre gange. Vi gik rundt om træet som andre år, sang de samme salmer. Juletale ved mig. Godtepose til alle. Julefortælling ved Juhl. **Kaffe og –**

Julespil ved højskoleklassen, og hvor gjorde de det godt. Et virkelig fuldent punktum på et skoleophold. TAK.

Hvor hurtigt kan salen ryddes? Kort efter afslutningen var salen ryddet og så spillede vi bold til – hold fast – kl. 2,00, og så sov vi.

Juleferie blev givet fredag d. 22. dec., og så gik pigerne i rengøringsaktion med alt tilbehør – og så var det jul.

Julebreve er en oplevelse. Et privilegium at modtage så mange glimt fra gamle dage. En sådan juleaften bliver man gang på gang mindet om venners betydning.

Juledagene bragte tavshed på byggepladsen. Det var kun maleren, der hang i med arbejdet i disse dage, så han havde plads.

Nytåret fejrede vi efter gammel skik i vort hjemsovn. Så længe man endnu knyttes til sin barndoms egn, så længe er der noget, der minder om gamle dage.

Nytårstravlheden på byggepladsen indledtes 2. nytårsdag kl. 7, og så gik det slag i slag. Alle havde travlt.

Torsdag d. 4. januar slog modløsheden ned over mig. »Vi når det ikke« – ingeniøren var ikke hjemme. Ingen til at tage ansvaret, og så skrev jeg til indmeldte drenge: Udsæt ankomsten til onsdag.

Søndag d. 7. januar ankom så de kvindelige højskoleelever. Vi holdt velkomst. Vi begyndte mandag på skoleugen og det gik – men

Onsdag d. 10. januar kl. 17,30 var værelserne i den nye fløj omtrent færdige. De var beboelige, og drengene tog dem straks i brug. Ved aftenkaffen fejrede vi velkomst, og så var alle igang.

Nybygningen bliver ikke færdig overalt før engang i foråret. Fugningen kan ikke foretages nu. Man har lovet vores lejlighed færdig til sidst i denne måned – men det samme var bestemt til julen.

Forstanderboligen består i disse tider af det rum, der i forstander Kristensens tid blev benævnt ved kontoret – og så et soveværelse. Men det er jo vor egen skyld.

Vintereiefesten bringes i erindring. Vi ville gerne se en stor flok søndag eftermiddag og aften.

Kender du til det at mangle – og så alligevel at få. Sådan gik det med hushjælpen. 2 gamle elever kom – den ene dog kun for 3 mdr. – og så var vi pludselig hjulpet igen.

Højskoleelever – læs om dette emne andetsteds – og tænk så igen på at mangle – det afhjælpes kun ved at få mangelen udfyldt.

Ths. M.

Enhver ved råd uden den, der i våde står.

Dansk ordsprog.

* Højskolepost

VORE MØDER

30. jan.: Thorning v. Ths. M.
5. febr.: Nr. Nissum v. Poul J.
19. febr.: Vandborg v. Poul J.

VINTERELEVSTÆVNET

Vi håber at se mange af jer til denne fest, og byder velkommen – se andet steds i bladet.

BRYLLUP

Den 24. februar vies i Vinding kirke ekspeditrice Bodil Bærentsen (1968-69), Danmarksgade 6, Struer, og tømrersvend Villy Bruun Bjerg, Vandborg, Lemvig.
Hjertelig til lykke.

Vandremappernes besøg

26/12 72: »Sølvsnoren« 28/29.
30/12 72: »Budstikken« 1948.

A. Kristensen.

Hjertelig tak til alle,

der glædede os med en julehilsen. Tak til de gamle, trofaste venner og tak til de unge. Gud give os alle et velsignet nytår.

Agnes og A. Kristensen.

Jubilæumsgave

Vi har med tak modtaget: Jensine Nørgård (26) 200,-. Maria Holmgård (33) 50,-. Laurids Kaag 50,-. Augusta Bojsen (34) 100,-. F. Andersen (47) 10,-. Henny Slot (62) 100,-. Johs. M. Nielsen (11/12) 150,-. Edel Jeppesen (55) 200,-. Elin Østergård (55) 100,-. Jonna Hansen (66/67) 25,-. Klaus Hedegård (28/29) 100,-. Anders Christiansen (70/71) 50,-. Ialt kr. 1135,-.

Fornøjelser er lykke for dem, som ikke kan tænke.

Alexander Pope
(1688-1744).

* Adresseforandringer

- 1972 Frk. Else Munch Olesen, Alahärmövej 22, 7620 Lemvig.
71-72 Frk. Tove Henriksen, Aabakkevej 3, Haderup, 7800 Skive.
68-69 Frk. Anni Michelsen, Rønnealle 20, 7451 Sunds.
68-69 Frk. Bodil Larsen – fru Bodil Pedersen, Sønderlandsgade 16, 7790 Hvidbjerg.
68-69 Johannes Kjærgård, Askegården 3, 3., Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
68-69 Frk. Anna Karin Jakobsen, Linde, 8981 Spentrup.
67-68 Sygepl. Kirsten Vesterbæk, Gl. Landevej 43, 1., 7400 Herning.
67-68 Jens Evald Madsen, Kollundsvej 34, Lind, 7400 Herning.
66-67 Fru Ulla Østergård Christensen, Saxhøj 60, Sundby, 4800 Nykøbing F.
66-67 Erik Jørgensen, Burgårdsparken, Tranevej 45, 7480 Vildbjerg.
1966 Frk. Inger Jacobsen, KFUM, 8800 Viborg.
1966 Fru Jytte Vejrso Kruse, Engvej 16, 7830 Vinderup.
65-66 Bent Pedersen, Gottrup, 9690 Fjerritslev.
64-65 Mogens Dahl Jensen, Asagården 19, st., 7500 Holstebro.
1964 Fru Inger Marie V. Jensen, Frøsvej 13, 6630 Rødding.
63-64 Peder Birkkjær, Poppelsvinget 8, 2670 Greve Strand.
62-63 Gunnar Worm, Lundkjærsvvej 23, 7900 Nykøbing M.
62-63 Peder Vester, Grummesgårdvej, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
62-63 Harry Pedersen, Vestergård, Aarhusvej 211, 8464 Galten.
60-61 Elmer Steffensen, Agertoften 4, Vodstrup, 7900 Nykøbing M.
59-60 Hans Peder Krogsgård, Enggården, Andrupsgade 1 tv., 7620 Lemvig.
59-60 Eiler Fruergård Eilersen, Bragesvej 25, 8800 Viborg.
1959 Fru Ellen Jensen, »Toftegård«, Møllebjergvej 3, 7441 Bording.
58-59 Stud. theol. Jens Chr. Noe, Vestervangen 45, 8850 Bjerringbro.

Højskole og Efterskole

Tlf. 07 – 89 10 04 – 7620 Lemvig

HØJSKOLEN:

4 mdr.s efterårskursus. Begynder september.

5 mdr.s vinter- og forårskursus. Begynder januar.

4 og 5 mdr.s kursus, der begynder september.

EFTERSKOLEN:

10 mdr.s kursus for 14–17 årige. Begynder 15. august.

8., 9. og 10. klasse, evt. med statskontrollerede prøver.

Vinterelevstævne

afholdes i år søndag den 4. februar.

Program: Kl. 14,30 Fælles kaffebord.

15,15 Foredrag ved pastor Juhl Jensen.

16,15 Gymnastik.

18,15 Middag.

19,30 10. kl. underholder. Sangkor, musik
og afslutning.

21,00 Aftenkaffe.

Prisen for hele festen er 15 kr. Indmeldelse til skolen senest torsdag den 1. februar.

VELKOMMEN!

Elever og lærerstab.

1956	Fru Inger Marie Madsen, Mølløvænget 18, 4293 Dianalund.	1941	Fru Maren Borup, Tjørnealle 4, Asp, 7600 Struer.
55–56	Jens Østergård, Villavej 1, Mejrup, 7500 Holstebro.	1939	Frk. Karen Margrethe Nielsen, Tåstrupvej 35, 8462 Harlev J.
1954	Fru Johanne Madsen, Ellekrattet 8, 8850 Bjerringbro.	38–39	Viggo Pedersen, Seminarievej 20, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
1954	Fru Edith Toft Christensen, Violvej 141, 7800 Skive.	1928	Fru Elna Nielsen, Funder Kirkeby, 8600 Silkeborg.
52–53	Lærer Jens Krag, Nygade 20, 7760 Hurup.		
1951	Frk. Sidsel Christensen, Krogstrup, Snejbjerg, 7400 Herning.		
1943	Fru Anna Rosenlund, Humlevænget 4, 7420 Hammerum.		

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening. — Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 25161

2100 KH 5
LENSJ PARR ALLE 101
STATENS PEDAGOGISKE
50 NR J CHRISTENSEN